REGENŢA

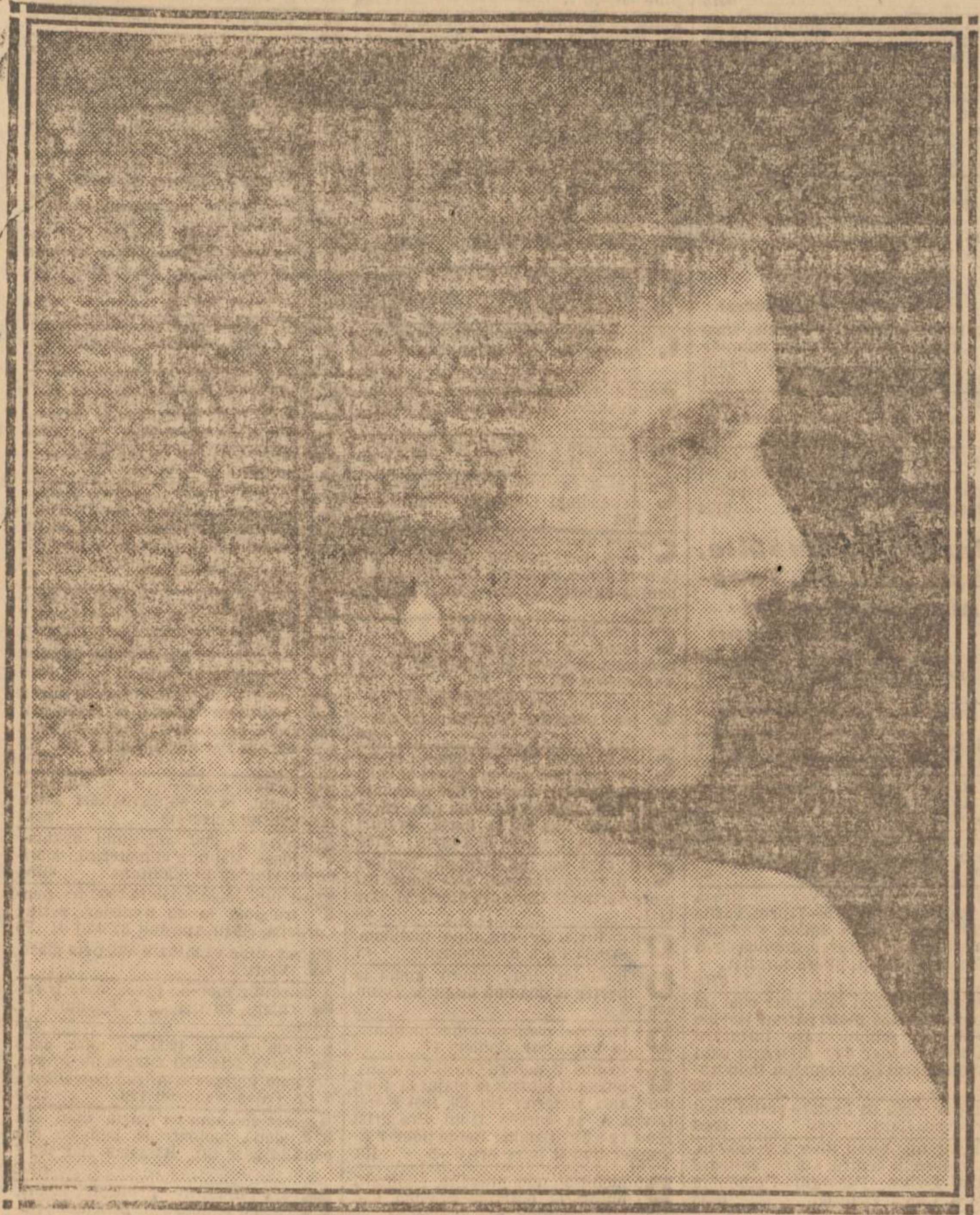

M. Sa Regina Maria

A. S. R. PRINCIPELE NICOLAE

I. P. S. PATRIARH MIRON CRISTEA

D. D. BUZDUGAN
Prim preşedine al Curţii de Casaţie

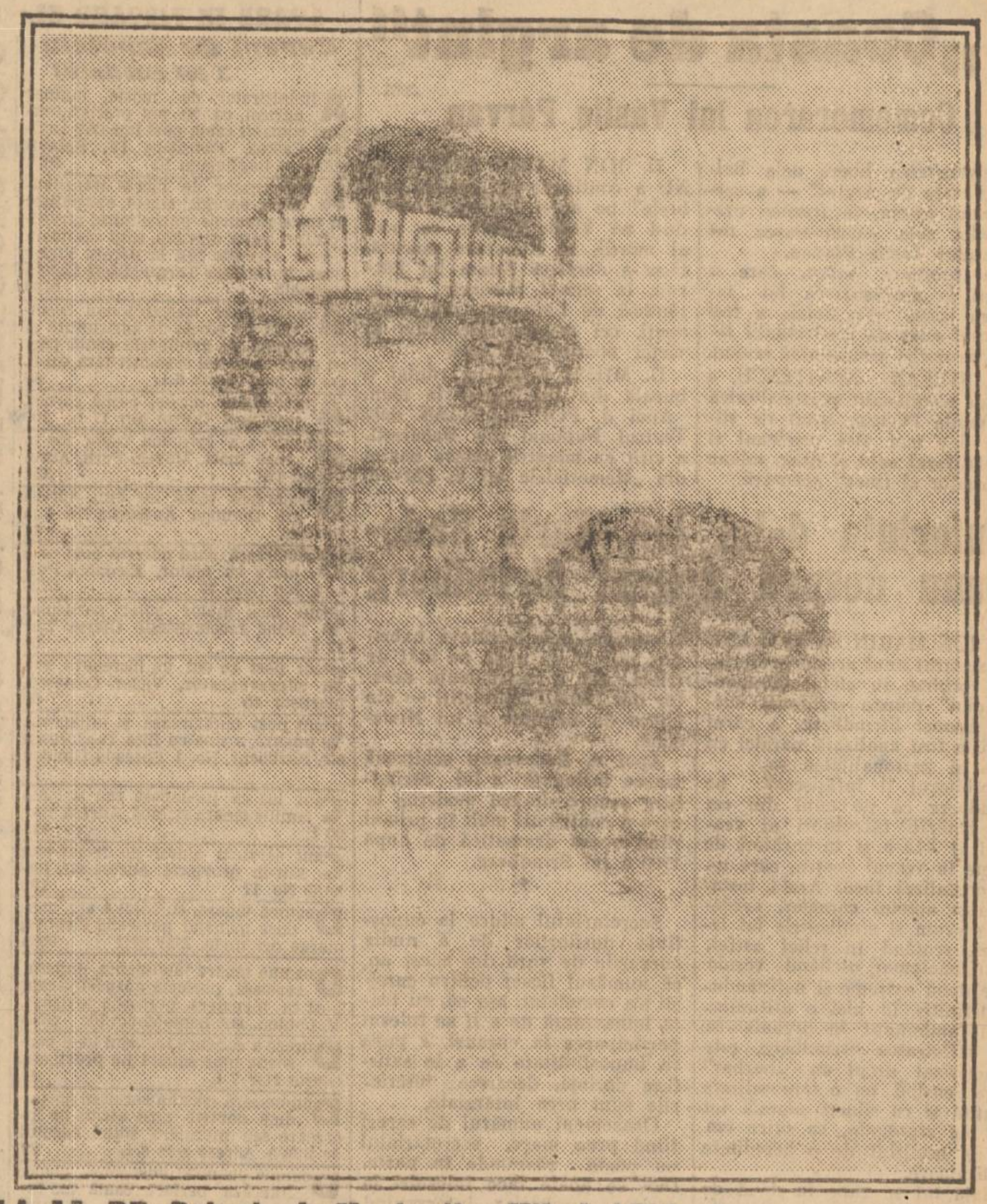

AA. LL. RR. Principele Moştenitor Mihai şi Principesa mamă Elena

DISCURSUL M. S. REGELUI

la Academia română cu ocazia jubileului de 60 ani ai M. Sale

SCUMPI COLEGI,

Cu deosebită bucurie şi recunoştinţă am ascultat cuvântările Domniilor-Voastre atât de înălţătoare şi urările aşa de călduroase ce Mi-le faceţi pentru a 60-a Mea aniversare. Ele Imi sunt o dovadă mai mult a sentimentelor de dragoste ce leagă pe membrii acestei înalte instituţii de cultură a ţării de Preşedintele ei de onoare, întărindu-Mă în dorinţa Mea de a lucra alături de Domniile-Voastre pentru înălţarea sufletească a poporului nostru şi propăşirea sa prin cultură.

Luminoasa expunere ce aţi făcut asupra progreselor realizate de ţară în literatură, istorie şi ştiinţă în scurtul timp al domniei Mele Mi-a umplut inima de bucurie. Căci ce mulţumire mai mare poate fi pentru un Suveran decât să vadă cum acelaş popor, care pe câmpul de luptă a fost în stare, cu o vitejie fără seamăn, să aducă cele mai mari jertfe pentru desrobirea fraţilor săi şi unitatea sa naţională, ştie acum în timp de pace, cu aceeaşi râvnă să-şi desfăşoare minunatele sale calităţi culturale, consolidând prin armele paşnice ale inteligenţei opera începută de înfrăţire şi progres. Aceasta constitue pentru Mine cea mai mare satisfacţie şi un statornic imbold de muncă întru îndeplinirea grelei sarcini pe care Pronia cerească Mi-a încredinţat-o.

SCUMPI COLEGI.

Soarta a vrut ca Eu să am nemărginita fericire de a conduce acest popor în timpul evenimentelor istorice atât de însemnate pentru fiinţa şi persoana sa. Aceste evenimente nu ar fi putut însă duce la rezultatele la care am ajuns, dacă munca înaintaşilor noştri n'ar fi ştiut să dezvolte acele minunate comori sufleteşti ale sale, pregătindu-l din timp pentru a fi în stare să-şi afirme voinţa, atunci când ziua cea mare a vieţii sale va sosi. De aceea, astăzi, când îmi evocaţi trecutul scurt al Domniei Mele cu zilele de fericire ce Mi-a fost dat să le trăesc, desfăşurându-Mi roadele muncii depuse cu atâta iubire, precum şi perspectivele unui viitor tot mai frumos pentru scumpul Meu popor, gândul Meu se îndreaptă înainte de toate, cu adâncă recunoştinţă, către toţi acei înaintaşi, cari în chin şi durere au pregătit venirea zilelor de fericire ce ne-a fost dat nouă să le trăim.

Intre instituţiile neamului românesc, care au contribuit mai mult la această pregătire sufletească şi căreia întreaga naţiune îi datoreşte o nemărginită recunoştinţă, în locul întâiu stă Academia Română. Aici s'au adunat încă din timpurile grele fruntaşii tuturor ţinuturilor româneşti, realizând începutul cu începutul unitatea culturală a întregului neam şi prin aceasta pregătind şi desăvârşirea unităţii sale politice. Sărbătorindu-mă dar astăzi pe Mine, sărbătorim împreună, în acelaş timp, pe toţi înaintaşii noştri din această Academie, care prin munca şi devotamentul lor au pregătit îndeplinirea visului nostru de veacuri.

Intre aceşti înaintaşi stă în frunte neuitatul Meu Unchiu, Marele Rege Carol, care cucerind cu sabia pe câmpiile Bulgariei independenţa ţării, spre a face primul pas întru câştigarea independenţii întregului popor, a ştiut şi în timp de pace să îndrumeze prin cultură întreaga evoluţie a ţării spre desăvârşirea acelui scop final, care constitue fericirea generaţiei de azi. Punerea la cale a marelui dicţionar al graiului românesc şi asigurarea mijloacelor pentru desăvârşirea lui prin Academia Română, a fost întâia îndrumare ce a dat-o către acest ţel. Statornica sa preocupare de bunul mers al acestei Academii, unde se fierbea unitatea limbii şi culturii româneşti de pretutindeni, numeroasele-i discursuri şi conferinţe rostite aici vădeau marele său interes pentru acest aşezământ şi importanţa ce o acorda rolului său. Să-l slăvim dar în veci pentru marile sale fapte, pe care numai viitorul le va putea pune în evidenţă în toată măreţia lor şi să urmăm înţeleptele sale îndrumări.

Dar nu numai marelui Rege dispărut, ci şi tuturor acelor colaboratori ai săi din toate provinciile româneşti — cari au ilustrat această Academie şi dintre cari puţini au mai rămas printre noi,—se cuvine a le aduce astăzi prinosul nostru de recunoştinţă pentru munca lor individuală şi colectivă, cu care au contribuit la realizarea idealului acestui popor.

SCUMPI COLEGI,

Dacă Academia Română are atât de mare drept la recunoştinţa tuturor pentru activitatea ei din trecut, apoi nu de mai puţină însemnătate este rolul său în viitor. Căci tot ce s'a câştigat prin entuziasm, şi jertfă de sânge nu poate fi consolidat decât prin cultură şi dus înainte prin ştiinţă. Dările de seamă atât de interesante pe care le-am ascultat astăzi cu privire la progresele realizate în scurtul timp al domniei Mele sunt o dovadă a nevoilor ce există şi a importanţei covârşitoare a Academiei în satisfacerea lor. Aceasta va cere însă un plan sistematic de activitate, o nouă precizare a problemelor ,o alegere a metodelor şi o bine chibzuită organizare a acţiunii. Ceeace bătrânii noştri înaintaşi puteau face numai din imboldul instinctului de conservare naţională, a sentimentului şi a bunului simţ, noi nu mai putem realiza astăzi decât prin munca organizată, întemeiată pe ştiinţă.

Nevoile noui culturale vor cere să ne gândim la o reorganizare a întregului aparat de acţiune în vederea satisfacerii ţelurilor ce ni se impun, o lărgire a cadrelor pentru a se face loc specialităţilor ce lipsesc şi a se putea astfel întinde o activitate metodică şi în alte direcţiuni decât acelea limitate prin actualele statute. Deoarece Academiile au a consacra oamenii de litere şi de ştiinţă şi a răsplăti munca depusă în folosul culturii, ele mai trebue să desfăşoare o întinsă activitate pentru îndrumarea, coordonarea şi organizarea întregei activităţi culturale a popoarelor.

Cu atât mai mult însă Academia Română, care se găseşte în faţa atâtor probleme noui, are a ţine seamă de aceste cerinţi ale timpului şi sunt sigur ca prin capacitatea recunoscută şi devotamentul atâtor fruntaşi ai culturii naţionale, cu care se poate mândri Academia noastră, se vor găsi formele de organizare corespunzătoare noulor trebuinţe culturale ale naţiunii.

Cunosc greutăţile materiale ce le întâmpină astăzi Academia Română. Ştiu că abia puteţi găsi mijloacele pentru a publica lucrările însemnate ce le faceţi. Din această cauză tipărirea dicţionarului limbii române şi a însemnatelor lucrări de bibliografie a fost întreruptă, spre marea pagubă a culturii noastre. Mai ştiu, că deabia aveţi de unde plăti personalul pentru regulata funcţionare a serviciilor şi că chiar aţi putea fi constrânşi a închide biblioteca, cea mai mare comoară culturală a neamului românesc. Toate aceste greutăţi se datoresc deprecierii valorilor ce le posedaţi şi exproprierii importantelor moşii care constituiau fondul principal al averei acestui aşezământ. Fiţi totuş siguri, că faţă de marele interes ce-l are Statul pentru propăşirea celei mai înalte instituţii de cultură naţională, guvernul Meu va şti să găsească mijloacele de a vă ajuta şi de a vă pune la adăpostul greutăţilor cu care luptaţi, spre a vă putea îndeplini, fără griji materiale, greua şi înalta misiune ce aveţi.

Din parte-mi voiu dispune, după alcătuirea statutului Fundaţiunii Mele culturale, să se acorde, anual ,suma de un milion lei ca ajutor pentru biblioteca şi publicaţiunile Academiei Române.

Au trecut acum 36 ani decând am călcat pragul acestui templu al culturii române. De atunci gândul Meu a fost necontenit îndreptat către această instituţiune, chiar când grelele momente prin care trecea ţara trebuiau să-Mi absoarbă întreaga Mea preocupare. Fiţi dar încredinţaţi că şi în viitor nu voi înceta de a pune în cumpănă greutatea cuvântului Meu pentru ca interesele Academiei să aibă întreaga considerare ce li se cuvine din partea Statului.

SCUMPI COLEGI,

De câte ori îmi este cu putinţă a lua parte la şedinţele Academiei Române simt o deosebită bucurie. Cu atât mai mare este fericirea Mea astăzi, când Mi-aţi dat prilejul de a vedea ce sentimente adânci îmi păstraţi Mie şi Familiei Mele, apreciind munca pe care Mi-a fost dat să o desfăşor pentru înălţarea ţării. Adânc recunoscător, vă mulţumesc din tot sufletul pentru bucuria ce Mi-aţi făcut şi vă urez deplină isbândă întru îndeplinirea marei chemări ce-o aveţi, spre binele Patriei şi a întregului neam românesc.

Războiul pentru întregirea neamului

Regele Ferdinand I a înţeles care este datoria sa, iar sentimentele de „bun român" cu prisosinţă le-a manifestat.

El a fost pentru războiul din care a eşit unitatea naţională a tuturor românilor.

România declarând război Austro-Ungariei, la 14 August 1916, a luptat, alături de aliaţi, pentru cauza dreptului şi a civilizaţiei şi pentru libertatea fraţilor români subjugaţi.

Regele Ferdinand a condus oştirea sa în crâncene bătălii, dând pilde tuturor în ce priveşte îndeplinirea cu vrednicie a datoriilor către patrie. Flamurile noastre stau astăzi mândre de gloria câştigată.

PROCLAMAŢIA REGELUI FERDINAND I, CATRE POPORUL ROMAN

ROMANI,

Războiul, care de doi ani a încins tot mai strâns hotarele noastre, a zdruncinat adânc vechiul aşezământ al Europei şi a învederat că pentru viitor numai pe terenul naţional se poate asigura viaţa paşnică a popoarelor. Pentru neamul nostru el a adus ziua aşteptată de veacuri de conştiinţa naţională, ziua unirii lui.

De noi atârnă azi să scăpăm de sub stăpânirea străină pe fraţii noştri de peste munţi şi din plaiurile Bucovinei, unde Ştefan cel Mare doarme somnul lui de veci.

In noi, în virtuţile, în vitejia noastră, stă putinţa de a le reda dreptul ca într'o Românie întregită şi liberă, de la Tisa până la mare, să propăşească în pace, potrivit datinelor şi aspiraţiunilor gintei noastre.

ROMANI,

Insufleţiţi de datoria sfântă ce ni se impune, hotărîţi să înfruntăm cu bărbăţie toate jertfele legate de un crâncen război, pornim la luptă cu avântul puternic al unui popor, care are credinţa neclintită în menirea lui.

Ne vor răsplăti roadele glorioase ale izbândei.

Cu Dumnezeu înainte!

FERDINAND.

REGELE FERDINAND I CATRE OSTAŞI

OSTAŞI,

V'am chemat ca să purtaţi steagurile voastre peste hotarele unde fraţii voştri vă aşteaptă cu nerăbdare şi cu inima plină de nădejde.

Umbrele marilor Voevozi Mihai Viteazul şi Stefan cel Mare, ale căror rămăşiţe zac în pământurile ce veţi desrobi, vă îndeamnă la biruinţă, ca vrednici urmaşi ai ostaşilor, care au învins la Războeni, la Călugăreni şi la Plevna.

Veţi lupta alături de marile naţiuni cu care ne-am unit. O luptă aprigă vă aşteaptă. Cu bărbăţie să îi îndurăm însă greutăţile şi cu ajutorul lui Dumnezeu izbânda va fi a noastră.

Arătaţi-vă deci, demni, de gloria străbună.

De-alungul veacurilor un neam întreg vă va binecuvânta şi vă va slăvi.

FERDINAND

PE FRONT

M. S. Regele Ferdinand a vizitat des frontul ocupat de armatele noastre.

Cu prilejul unei inspecţiuni făcută pe frontul armatei II-a un obuz a explodat la câţiva metri de locul unde se afla Regele Ferdinand I.

IN AJUNUL BATALIEI DELA MARAŞEŞTI

Ordinul de zi al regelui Ferdinand I. — *In preziua bătăliei, regele Ferdinand I a dat următorul ordin de zi trupelor ce aveau să ia parte la operaţii:*

Scumpii mei ostaşi!

„Mult aşteptata zi a sosit, când după luni de repaos şi de refacere, iarăşi puteţi arăta duşmanului vitejia românească a străbunilor noştri.

S'a dat ordinul de ofensivă pe întregul front şi împreună cu frontul nostru, fronturile vecine vor porni la atac. Ochii tuturor sunt aţintiţi asupra noastră. In vitejia voastră toată suflarea românească şi-a pus nădejdea şi credinţa nestrămutată de victorie.

Arătaţi-vă demni de această încredere.

Alăturea cu fraţii voştri de arme, din puternica armată rusească, porniţi la luptă cu braţul oţelit, cu inima sus, cu sufletul plin de dorul de biruinţă!

Purtaţi drapelele înainte, alungaţi pe duşman din pământul strămoşesc, fiţi pildă de vitejie, pildă de toate virtuţile omeneşti.

Vom avea multe greutăţi de învins, dar cu iubirea de neam şi de ţară în inimă şi cu voinţă de fier, vom ieşi biruitori!

Inainte dar, scumpii mei ostaşi, Ţară şi pentru Rege".

Nu e decât o singură lozincă: ori biruinţă, ori moarte de erou!

„REGELE ŢARANILOR"

In Martie 1917, într'un înalt ordin de zi adresat oştirei, Regele a promis că va da pământ ţăranilor.

Această promisiune, s'a înfăptuit în mare parte.

A DOUA ZI DUPA VICTORIE

„Când am luat moştenirea întemeetorului României moderne am făgăduit înaintea reprezentanţilor Naţiunii că voi fi bun român. Cred că M'am ţinut de cuvânt. Grele au fost timpurile, mari au fost jertfele, dar strălucită este răsplata şi astăzi pot spune cu fruntea senină: FAŢA DE DUMNEZEU ŞI FAŢA DE POPORUL MEU, AM CONŞTIINŢA CURATA".

„PER ASPERA AD ASTRA".

După zilele negre de restrişte, după luni de grele încercări, a răsărit soarele asupra zilei de bucurie, când putem culege roadele încrederii noastre în noi înşine şi în trăinicia neamului românesc. Ceeace strămoşii noştri au visat, ideea pentru care generaţiile trecute au suferit şi au lucrat, pentru care toată suflarea românească a nădăjduit, iar ostaşii noştri şi-au vărsat sângele, azi a devenit un fapt îndeplinit. Azi Mama România poate strânge pe toţi copiii iarăş la sânul ei, Basarabia şi Bucovina, cele două fiice răpite, s'au întors una după alta în casa părintească, iar Ardealul frumosul leagăn al poporului român, de unde au descălecat întâii voevozi ai ţărilor româneşti, au votat azi la Alba-Iulia unirea cu regatul român".

Campania din 1919

Sub domnia glorioasă a marelui Rege Ferdinand armata română a intrat biruitoare în Budapesta, capitala Ungariei, în ziua de 4 August 1919.

Unirea Basarabiei

Cu prilejul proclamării unirei Basarabiei (27 Martie 1918) Regele Ferdinand a trimis următoarea telegramă preşedintelui Sfatului Ţării din Chişinău:

„Cu o adâncă emoţie şi cu inima plină de bucurie, am primit ştirea despre spontanul act ce s'a săvârşit la Chişinău.

Sentimentul naţional, ce se deşteaptă atât de puternic în timpul din urmă în inimele Moldovenilor de dincolo de Prut a primit prin votul înălţător al „Sfatului Ţării" o solemnă afirmare; un vis frumos s'a înfăptuit. Din suflet mulţumesc bunului Dumnezeu că Mi-a dat în zile de restrişte să văd după o sută de ani pe fraţii basarabeni venind iarăş la patria mamă. Aduc prinosul Meu de călduroase mulţumiri, domniilor voastre şi „Sfatului Ţării", a cărei patriotică sforţare a fost încoronată de succes. In aceste momente solemne şi înălţătoarea pentru patria de aci înainte comună. Vă trimit la toţi cetăţenii din România de peste Prut, regescul Meu salut, înconjurându-vă cu aceeaş inimoasă şi caldă iubire părintească".

Reîntoarcerea în Bucureşti

M. S. Regele Ferdinand, în fruntea oastei biruitoare, a intrat în Bucureşti în neuitata zi de 18 Noembrie 1918. Cu prilejul acesta generalul Grigorescu Eremia, pe atunci ministru de război şi unul din luptătorii de la Mărăşeşti, a dat citire unei „Cărţi de Mareşal" — oferită Regelui — în care se pomeneşte: vitejia cu care El a stat dârz în fruntea eroilor dela Carpaţi, Dobrogea, Cerna, Jiu, Olt, Neajlov, Oituz, Mărăşti şi Mărăşeşti; neclintita credinţă avută în biruinţa flamurilor noastre în zile de grea încercare; înţelepta cârmuire a trebilor dinăuntru şi din afară în vremea acelui cumplit război; spiritul lui democratic şi generos; contribuţia lui regească la mărirea şi strălucirea patriei noastre.

Regele Ferdinand despre Presă

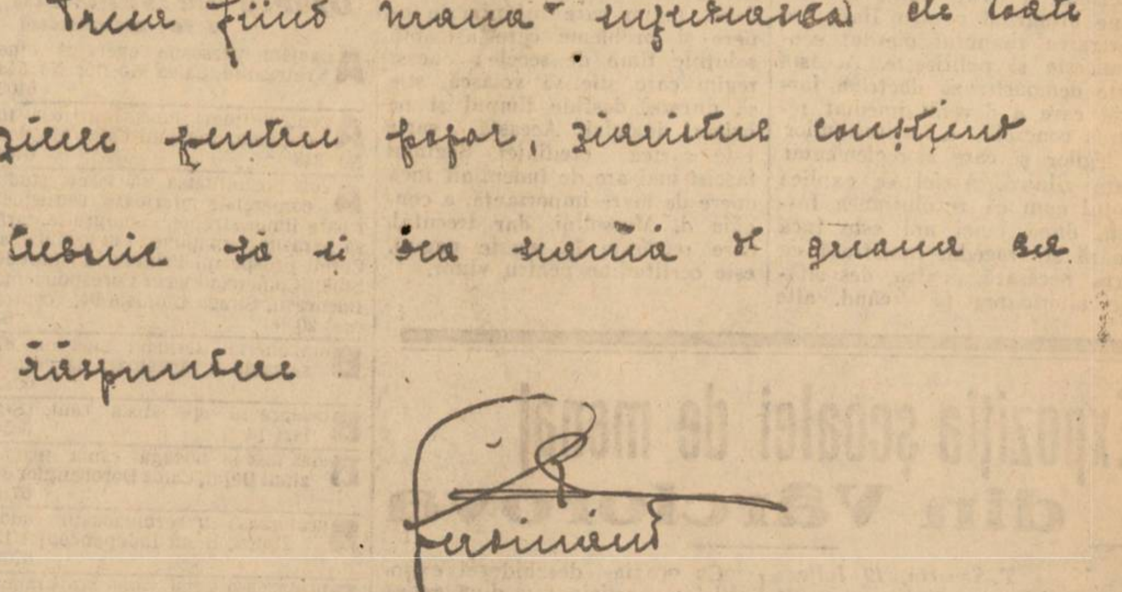

Regele Ferdinand primind defilarea trupelor